

Advokatfirmaet Sølverud AS

Org.nr.: 913 669 932 • Driftskonto: 9015.16.99145 • Tlf: 32 89 01 00

www.solverud.no

Drammen: Bragernes Torg 13, 3017 Drammen +47 32 89 01 00

Bergen: Markeveien 10, 5012 Bergen

Oslo: Tøyengata 2, 0190 Oslo +47 90 83 35 24

Ansvarlig advokat Marie Sølverud

+47 99 79 02 93

advokat@solverud.no

Oslo tingrett
I Aktørportalen

Oslo, 24.09.2021

PROSESSKRIV TIL OSLO TINGRETT

Saksnummer: 21-082497TVI-TOSL/07

Saksøker: MannsForum
Ravnøveien 9
3160 Stokke

Prosessfullmektig: Advokat Marie Sølverud
Advokatfirma Sølverud AS
Bragernes Torg 13
3017 Drammen

Saksøkt: Staten v/Arbeids- og velferdsdirektoratet
Postboks 354
8601 MO I RAN

Prosessfullmektig: Regjeringsadvokaten
v/advokat Siri K. Kristiansen
Postboks 8012 Dep
0030 OSLO

Saken gjelder: Forvaltningsvedtak i forbindelse med
bidragsfastsettelse i saker med
samvæershindring -
Bidragsforskriften § 9

Advokatfullmektig
Per Simen Løken
952 15 471
908 33 524
persimen@solverud.no

Advokat
Leila Amini H
328 90 100
908 33 524
leila@solverud.no

Jurist
Per Ingar Jespersen
328 90 100
950 63 365
post@advokatjespersen.no

Jurist
Ismael Rivas
328 90 100
908 33 524
rivas@solverud.no

Advokatfullmektig
Mona Kristin Berg
328 90 100
48168469
berg@solverud.no

Prosessuelle forhold

Stansing – Valg av prosessform

1. Spørsmål om stansing

Det vises til rettens brev av 15.09.2021, hvor forberedende dommer ber om denne sides kommentar til anførselen i Regjeringsadvokatens tilsvare av 31.08.2021 vedrørende stansing. Regjeringsadvokaten har i sitt tilsvare blant annet vist til at den individuelle saken 21-065686TVI-TOSL/03 omhandler det samme materielle rettsspørsmålet som MannsForum også har interesse av å få avklart.

Retten har bedt om denne sides kommentarer innen 29. september 2021. ***Denne side anmoder om at denne svarfristen fremskyndes til 24.09.2021,*** av hensyn til beramningen og saksforberedelsene til saksnr. 21-065686TVI-TOSL/03.

Det opplyses herved at det fra denne side ikke er aktuelt å avtale stansing, jf. tvl. § 16-17.

Når det gjelder en eventuell stansing etter tvl. § 16-18, opplyses retten med dette om vi har vært i dialog med saksøkers prosessfullmektig i det individuelle søksmålet. Ovenfor oss har han gitt uttrykk for at de ikke er fremmed for at deres individuelle søksmål stanses i påvente av vårt søksmål. Det individuelle søksmålet har på mange måter kommet i stand gjennom et samarbeid mellom MannsForum og den nevnte prosessfullmektigen, da vedkommende advokat var en flere som MannsForum rådførte seg med i forkant av at det ble tatt ut stevning. Denne side legger derfor til grunn at MannsForum indirekte har bidratt med informasjon og opplysninger til det individuelle søksmålet.

Slik denne side ser det, vil det kunne være mer fornuftig at det individuelle søksmål forenes med vårt søksmål; blant annet av hensyn til eventuelle saksomkostninger, jf. tvl. kap. 20. Dette hensynet gjør seg også gjeldende i forbindelse med en eventuell ankesak, hvor det må forventes at MannsForum vil ha større økonomiske muligheter til å føre saken gjennom eventuelle ankeinstanser.

Vi gjør for øvrig retten oppmerksom på at MannsForum i større grad trolig vil kunne bidra til sakens opplysning mer enn hva prosessfullmektigen i den individuelle saken vil kunne gjøre. Dette begrunnes med at MannsForum har tilgang på vedtak fra NAV i mer enn 70 saker, og hvor den rettslige problemstillingen er den samme: Hvordan praktiserer NAV bidragsforskriften § 9 første ledd i saker hvor bostedsforelder aktivt forhindrer gjennomføring av samvær i henhold til avtale, kjennelse eller rettskraftig dom.

Vi anmoder med dette retten om å ta kontakt med saksøkers prosessfullmektig i saksnummer 21-065686TVI-TOSL/03 for å få avklart om hvordan han stiller seg til et slikt forslag. Dersom den individuelle saksøkeren samtykker i å forene sin sak med vår, vil det neppe være grunnlag for stansing etter tvl. § 16-18.

Når det skal vurderes hvilket søksmål som eventuelt skal stanses, ønsker denne side å vise til tvistelovens lovforarbeid NOU 2001:32 Rett på sak pkt. 17.5.3.3 (s. 491 i pdf-versjonen). Her heter det:

17.5.3.3 Gruppesøksmål skal være et alternativ

[...]

Men en helt annen sak er at det forhold at det er reist et gruppesøksmål, eller også andre individuelle søksmål med likeartete krav, må kunne få betydning for den som reiser et eget søksmål. Det kan f.eks. meget vel være slik at det er hensiktsmessig å samle alle slike søksmål med likeartete krav for én domstol, og det kan også være slik at den aktuelle domstol må kunne bestemme i hvilken rekkefølge de enkelte saker skal behandles. Ved et slikt valg vil det kunne være rimelig for domstolen å prioritere den sak som er kollektiv ved at en rekke krav er koordinert gjennom gruppesøksmål eller på annen måte.

2. Valg av prosessform – Gruppesøksmål

Av saksøktes tilsvar fremgår det at staten anser at gruppesøksmål er en lite egnet prosessform i den foreliggende saken. Dette begrunnes blant annet med at de faktiske forholdene for gruppedeltakerne angivelig har for stor variasjon til at prosessformen er hensiktsmessig.

Som det fremgår av stevningen, har denne side allerede tatt hensyn til dette. For å kunne melde sin interesse til søksmålet, har det vært et vilkår at det foreligger en avtale, kjennelse eller rettskraftig dom i saken. Videre har det vært et vilkår at det faktiske samværet har vært mindre enn hva som fremgår av avtalen/kjennelsen/dommen, og at den bidragspliktige ovenfor NAV har redegjort for at dette skyldes forhold hos bidragsmottaker.

Slik vi ser det, vil det være en viss risiko for at et individuelt anlagt søksmål omhandlende den samme rettslige problemstillingen potensielt får mindre overføringsverdi i tilsvarende saker. Dette begrunnes med at det i en individuelt anlagt sak nødvendigvis vil måtte se hen til sakens (individuelle) faktum. I praksis kan det igjen føre til at hver enkelt gruppedeltaker blir henvist til at alle saker må føres som individuelle saker – noe som ikke er i tråd med de prosessøkonomiske hensyn som her gjør seg gjeldende.

Vi viser for øvrig til NOU 2001:32 Rett på sak pkt. 17.5.1 (s. 487 i pdf-versjonen). Her fremgår det:

17.5.1 Utgangspunkter

Når mange har krav på et likeartet grunnlag, vil det ofte tilsi kollektive løsninger. Både hensynet til det enkelte rettssubjekt som er berørt og samfunnet vil tale for dette. Prosessøkonomi vil være et sentralt hensyn både individuelt og samfunnsmessig. De enkelte berørte – på begge sider – vil kunne ha interesse i at fellesspørsmål behandles og avgjøres under ett for alle. En slik behandling vil gjerne være langt billigere enn om det samme spørsmål må avgjøres i en rekke prosesser. Dersom fellesspørsmål behandles i én sak i stedet for mange, vil det også kunne settes inn større ressurser ved

denne avgjørelsen enn det som ville vært tilfelle ved en oppsplitting i en rekke enkeltsaker. I en del tilfeller vil det også kunne tenkes at søksmål bare vil være mulig om det kan skje kollektivt. De enkeltes krav kan være så små at det ikke er forsvarlig med individuelle søksmål – kravene er ikke individuelt prosessbare for å låne et uttrykk fra den nevnte svenske utredningen. En kollektiv løsning vil her være nødvendig for i det hele å kunne få en avgjørelse ved domstolene.

Slik vi ser det, vil et gruppesøksmål være en bedre mulighet for å sette større ressurser inn på å få opplyst saken best mulig. Dette vil særlig gjøre seg gjeldende i et søksmål mot staten, hvor saksøkte i teorien nærmest har ubegrensede ressurser. Dette tilsier etter vårt skjønn at saksøker også må gis en viss mulighet for å kunne stille med større ressurser – gjennom prosessformen gruppesøksmål.

Oppsummeringsvis er det fremdeles denne sides oppfatning at gruppesøksmål er den mest hensiktsmessige prosessformen i denne saken, jf. tvl. § 35-2 første ledd bokstav c.

Med hilsen

Marie Sølverud
Advokat
Advokatfirma Sølverud AS

Dette dokumentet er elektronisk godkjent, og sendes følgelig uten signatur.